

Budapest – Harstad t/r

Interjú egy fiatal építészmérnökkel

- Ha jól emlékszem, érettségi után kerültél ki egy népfőiskolára. Pontosan mikor is, és melyik részére Norvégiának?

- Édesanyám 1985-ben oslói ösztöndíja alatt ismerte meg a Kunszenti-Kovács családot. Ők az oslói egyetemen dolgozva, ismerték a norvég ösztöndíj rendszert és később segítségükkel tudtam gimnázium végén megpályázni a norvég állam külföldieknek szóló ösztöndíját. 2005 őszen, érettségi után kerültem ki a Valdres-i népfőiskolára.

- Hogy sikerült megbirkóznod a nyelvvel? Egy év elég volt ahhoz, hogy otthon sikeres nyelvvizsgát tegyél?

Norvég nyelv és kultúra osztályba jártam ugyan, azonban meglehetősen lassan haladtunk a nyelvtanulással. Chilei, kínai és szudáni osztálytársaim angolul is keveset tudtak. Elhatároztam, hogy az órákon kívül is készülök, tanárnóm tanácsára a 'Stein på stein' című tankönyvből. Célul a 'Bergens test' tanév végi teljesítését tűztem ki. (450 ponttal abszolváltam.) Visszatekintve, lehettem volna még sokkal nyitottabb a többi osztály norvég diákjai felé. Tapasztalatom szerint nyelvet a legjobban a mindennapi életben használva, gyakorolva lehet tanulni.

A felsőfokú nyelvvizsgát Magyarországon később, 2008-ban tettem le. A norvég szinten tartásában, további fejlődésemben segített, hogy egyetem mellett majd minden nyáron lehetőségem volt néhány hetet, hónapot Norvégiában dolgozni. 2008-ig a népfőiskolán, majd 2012 és 2016 között Vestfold tartományban, az Aarholtunet gjestegård gyermektáborában.

- Visszatérve Magyarországra elvégeztél két egyetemet is. Meséj erről!

- 2005-ben, norvég népfőiskolai tanulmányaim kezdetekor már tudtam, hogy felvettek az ELTE környezettudomány szakára. Azt mondják, a népfőiskolán eltöltött egy év arra (is) jó, a kapcsolatépítések mellett, hogy az ember megtalálja saját céljait, további tanulmányaival kapcsolatban is. Sajnos rám minden nagy hatással van, minden érdekel, ez így van azóta is. Az egy év alatt hihetetlen élményt nyújtott a norvég természet megismerése, felfedezése. Ez a környezettudomány, a természet folyamatai, összefüggése iránti érdeklődésemet támasztotta alá. Emellett azonban a kultúrát, az embereket és a természettel szoros összhangban álló építészetet is rendkívül izgalmasnak találtam. Ez a tapasztalat a gyermekkorom óta folyamatos építészeti iránti érdeklődésemet mélyítette, színezte. Nem is nyugodtam bele, hogy érettségi után nem vettem fel az építész karra. Szintemelő érettségít tettem, felvettek és az utolsó évben - az olaszországi Erasmus-félevem után már párhuzamosan végeztem a két egyetemet. Sajnos a diplomamunka megírását környezettudomány szakon már nem tudtam összeegyeztetni építész

tanulmányaimmal, ez a jövőbeli terveim között szerepel.

- Mint említetted, évről-évre visszatértél Norvégiába. Mitől ez a vonzalom?

Lenyűgözött az a természetközeli élet, amit Norvégiában megismerhettem. Jó volt mindig olyan helyen dolgozni, ami a városi élettől távol, gyönyörű vidéki környezetben helyezkedik el. Így amellet, hogy hosszúra nyúlt egyetemi éveim alatt megteremthettem az önálló élethez szükséges anyagi feltételeket, értékes barátokat szereztem. Minden nyáron szellemileg is kikapcsolódhattam és szinten tarthattam nyelvtudásomat. Ahogy bővült a norvég nyelvtudásom, úgy tudtam a kultúrát is egyre jobban megismerni. Nagyon élveztem, amint már szépirodalmat is tudtam olvasni. Hamsunt, Vera Henriksent, Sigrid Undsetet vagy épp norvégra fordított Tolsztojt. Hihetetlen tárház nyílt meg előttem és még mélyebben a részemnek éreztem a norvég kultúrát. Éppen ezért olyan nehéz minden alkalommal, amint egy kicsivel hosszabb időt töltök kint, búcsúzni vagy épp a viszontlátásra várni.

- A Te életedben is eljött az idő, hogy hivatásodhoz munkahelyet keress. Hogy találtál rá erre a cégre? Szerepe volt ebben a norvég vonzalmadnak és a nyelvtudásodnak?

- Mondhatjuk úgy, hogy a cég talált meg engem. Én műemlékvédelmi szakterületre jelentkeztem, mindig is vonzott ez a téma az építészetben. A sors azonban másképp akarta, akinél jelentkeztem, együtt dolgozik egy céggel, ahol norvég munkákra is pályáznak. Évek óta kerestek olyan építész, aki norvégul is tud. Felvettek és azóta is náluk dolgozom. Nehéz döntés volt feladni a műemlékvédelmi szakterületet, azonban úgy gondoltam, így az építészet mellett a norvég nyelvben is tudok fejlődni.

- Meséj a norvégiai munkádról, a közeli lehetőségekről is a jövőről is!

- Én már úgy kerültem a tervezőirodába, hogy több év felépített munkája után díjat nyertek a kildeni óvoda tervezésére kiírt nyílt pályázaton, ezután pedig elnyerték a harstadi óvoda építésének lehetőségét, mely azóta meg is épült. A megbízók elégedettsége segítette a további együttműködést és immár egy két évre szóló keretszerződést teljesítünk, mely több, kisebb-nagyobb feladatot foglal magában. Többek között a harstadi új iskolaépület és egészségügyi intézmény vázlattervének elkészítését. Több cég együttműködése kell mind a pályázatok elnyeréséhez, mind a tervezési feladat sikeres beadásához. A különböző szakágak koordinálása, a tervek műszaki tartalmának összeállítása norvégul nem mindig egyszerű feladat. A harstadi iskola tervezésében norvég munkáink során először norvég szakági tervezőkkel dolgoztunk. Igyekszünk ezt a kapcsolatot következő munkáinkban is fenntartani és reméljük, ez az együttműködés újabb lehetőségeket nyit meg előttünk. (A Magyar Liget 2006. 2-3. számában már olvashattunk egy norvégiai élménybeszámolót Noémittól: https://matarka.hu/cikk_list.php?fusz=99122)

Zsáry Noémi

okl. építészmérnök, Budapest 2019. március

(lejegyezte –kkf–)